

Slušajući pučku pjesmu Zdrav' slatki Isuse, pravi Sin Božji, pod prilikom Kruha tu u Hostiji. O Krvi rumena za nas prolivena, u Kaležu svetom tajno sakrivena» čovjek dobiva dojam širine žitnih polja u tajni euharistijskog Kruha.

»Slava Božja bijaše pečat Dudanovićeve osobnosti. Djedovska vjera na kojoj su se odgajali naraštaji — s ortodoksnom pravovjernom katoličkom teologijom izbija iz njegova molitvenika« (Kokša).

Svi ovi bogati dani o životu i radu biskupa L. Budanovića bili su praćeni solidnim nastupima katedralnog zbora »A. Vidaković« pod ravnanjem s. Mirjam Pandžić, iskusne voditeljice glazbenice. Tu su se našla djela domaćih i svjetskih autora: G. Frescobaldija, Gounoda, J. S. Bacha, I. Zajca i drugih). U svemu tome sudjelovali su i mladi glazbenici: s. Karmela Kovačević — sopran, Marija Megyeri — violina, kao i Schola cantorum sjemeništa »Paulinum« pod ravnanjem Josipa Mioča.

Pjevanje naroda tih dana u katedrali, solidne izvedbe katedralnog zbora na čelu s dobrim glazbenicima, dostojno su predstavili crkvu u Bačkoj na čelu s biskupom msgr. Matišom Zvekanovićem. Nije čudo što je iz te crkve izrastao i sam Albe Vidaković, veliki glazbenik i suvremenik mnogih velikana duha svoga kraja. Čudo je što oni ne zaboravljaju svoje velika ne te imaju osjećaja i duha oteti ih zaboravu, kako je često spominjao u svojim izvršnim komentarima Andrija Kopolović, zaslužni svećenik i predsjednik odbora za Simpozij o biskupu Lajči Budanoviću.

S. Imakulata MALINKA

KONCERTI, OPERE...

BAROKNE VEČERI U VARAŽDINU

Otvaranjem izložbe povijesnih portreta iz muzeja grada Zagreba i grada Varaždina kao i samostalno izložbe Gorana Merkaša te promocijom ploče »Jugotona« s djelima Cecchinija, Händla, Wisnera-Morgensterna, započela su u Varaždinu 23. rujna XIII. Barokne večeri. Svečanost otvorenja — uz Zagrebački kvartet i pozdravne riječi pokrovitelja Josipa Vidačića, dr. Ruže i dr. Zupanovića — bila je ovaj put u varaždinskoj Galeriji slika. Navečer su Zagrebački simfoničari i zbor RTZ s maestrom Vladimirom Kranjčevićem izveli kompozicije: Leopolda Ebnera, Wisner-Morgensterna i P. J. Haibela. Sjećanje na veliku umjetnicu Marijanu Radev dočarala je Jagoda Martinčević.

Drugog dana otvorena je izložba stručne literature iz područja glazbe u suradnji s internacionalnom stalnom izložbom publikacija iz Zagreba i varaždinskom knjižnicom i čitaonicom »Sloboda«. Istoga dana prije podne započeo je Znanstveni skup u gradskoj vijećnici s radovima dr. Danila Pokorna iz Ljubljane, Ivana Boškovića iz Splita, dr. Herberta Seiferta iz Beča, dr. Lovre Zupanovića iz Zagreba. Hranislava Đurića iz Novog Sada i mr. Zdravka Blažekovića, Ružice Bonifačić i Ennija Stipčevića iz Zagreba. Iako prijavljen dr. Zija Kučukalić i ovoga puta je iznevjerio. Navečer je u Zbornoj crkvi čazmanskog kaptola izveden koncert Mješovitog komornog zbora RKUD »Vilko Jurec« iz Varaždina s dirigentom dr. Brankom Spevcem i misom I. L. Šebelica iz 18. st. koju je izvanredno uspješno osposobio za izvođenje Anđelko Klobučar. Melodiju ove mise pronašao je prof. Saban u Remetinečkom kodeksu iz 1707. g. Društveni orkestar HGZa iz Zagreba izveo je Vivaldijev koncert za gudače u d-molu, koncert za piccolo, gudače i čembalo, simfoniju za gudače u h-molu te Concerto grosso u d-molu i Bajamontijevu Simfoniju i Requiem sa muškim zborom »Zanatlija« iz Varaždina. Dirigirao je Igor Gjadrov.

25. IX. izveli su u Koncertnoj dvorani kazališta »A. Cesarec« Tinka Muradori, Tonko Ninić, Bojan Lhotka i Jurica Murai djela: J. Ph. Rameau povodom 300. godišnjice rođenja. Sljedećeg dana u istoj dvorani izveo je Varaždinski komorni ansambl (Višnja Mažuran, čembalo; Zvonimir Chytil, flauta; Branko Mihanović, oboa; Dragutin Matišić, violina; Darij Milković, čelo; Zvonimir Stanislav, fagot) kompozicije Couperina i Telemanna.

28. IX. izveden je pijanistički koncert Ksenije Kos s djelima Couperina i Rameaua, dok je drugi dan u Zbornoj crkvi čazmanskog kaptola izveden koncert Zagrebačke filharmonije s kompozicijama J. S. Bacha i Händla (čembalo Višnja Mažuran) pod vodstvom maestra Pavla Dešpalja.

1. i 2. X. izvođena je u koncertnoj dvorani kazališta »A. Cesarec« jednočinska komična opera G. B. Pergolesija *Služavka-gospodarica*. Operu su na scenu postavili: režiser i scenograf Petar Veček, kostimograf Vanda Tuđa-Strahonja, dirigent Slavko Magdić uz soliste Dariju Hreljanović, Marijana Jurišić i Čedu Vujić te festivalski orkestar. Drugog dana otkazan je zbog bolesti koncert čembalisticke iz Praga Zuzane Ružičkove, ali je sretnom okolnošću nastupila čembalistica iz Beograda Smiljka Isaković izvevši kompozicije: Rameaua, Couperina, Chambonnièresa, Peersona, Byrda, Crofta, Pichija kao i dva anonimusa iz Španjolske.

Kulminacija kvalitete i interesa bila je 5. X. u crkvi čazmanskog kaptola. Nastupio je Simfonijski orkestar sjevernonjemačkog radija iz Hannovera i Mješovitog zbora ansambla solista Visoke škole za glazbu iz Hamburga djelom G. F. Händla *Samson* (kod nas prvi puta izvedeno). Solisti su bili: Elke Andiel kao Dalila, Gisela Pohl kao Micah, Aldo Baldin kao Samson, Gerhardt Faustich kao Manoaah i Erich Stumm kao Harapha. Dirigirao je Roland Bader iz Berlina.

»VBV« kao specifičan barokni festival u svojem dosadašnjem razvitku pronalazi različite akcije, kojima želi osvijetliti i dokumentirati našu kulturu iz toga razdoblja, i to ne samo muzičku! Tu je u prvome redu Znanstveni skup sa svojim akcijama, zatim izložbe slika, odijela, posuda, cvijeća i kulinarnstva itd. Ova manifestacija stvara u gradu posebnu klimu, dotjeruju se i osvjetljuju barokna zdanja, kulturno-umjetnički amaterizam regije takmiči se za nastup na toj manifestaciji dajući svoj obol neprolaznim umjetničkim vrijednostima. Na zadnjem koncertu podijeljen je program idućih »VBV« u 1984. g.

Marijan ZUBER

TUGOMIR FRANC pjevač, bas-bariton (Zagreb, 8. veljače 1935. — Beč, siječnja 1983.). Pjevanje je učio na Glazbenoj Akademiji u rodnome Zagrebu kod prof. Zlatka Sira i prof. Lava Vrbanica. Debitirao je 1959. godine u Zagrebu kao Samuel u *Krabuljnom plesu* Verdija, a nastupao je i u epizodnim ulogama. Herbert von Karajan ga je primio u Državnu operu u Beču, gdje je usavršavao basovski registar kod Elisabeth Rado, i to je zadnjih dvadesetak godina ostvario lijep broj basovskih uloga.

»Umjetnik profinjene muzikalnosti, plemenitog, mekog i fleksibilnog glasa« (ME, I, 601). Pjevaču s ovim odlikama — kako se o njemu izrazio dr. Krešimir Kovačević — otvorila su se vrata mnogih velikih opernih kuća u Francuskoj, Italiji, Švicarskoj, Švedskoj itd, a u Njemačkoj posebno je bio zapažen na nekoliko glazbenih Festivala u Bayreuthu. Na Svečanom glazbenim igrama u Salzburgu 1964. pjevao je u *Lucio Silla*, 1965. u *Boristu Godunovu* i *Elektri*. I idućih godina rado je posjećivao Salzburg te u nekoliko navrata pjevao Mozartove arije. Osim na opernoj sceni nastupao je i kao oratorijski i koncertni pjevač. Ljepotu pjevanja i umjetničku profinjenost ostavio je mladima i na gramofonskim pločama.

A. M.